

Titel: IX

Citation: "IX", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-g02-shoot-d1e336271.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind II. Spalte 1477-3968*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Tscherning:

Dengang denne Sag sidst blev forhandlet her i Salen, tog den høitagede Cultusminister en meget virksom Deel deri. Han bebreidede paa en Maade os, som søgte at bevies, at Tienden var en Skat, at vi ikke være komne tidligere frem med denne Paastand, og han meente, at vi ikke nu kunde være berettigede dertil, idet han tillige sagde, at han for sin Person, dengang han paa Ministeriets Vegne havde givet sit Minde til, at en Census af 200 Rbd. skulde være den rette Begrænsning for Valgbarheden, ikke paa nogen Maade havde tænkt paa, at Tienden kunde regnes med i Skatten. Da den høitagede Minister fremfor nogen Anden maa vide, hvad han i det Øjeblik maa have tænkt, er jeg aldeles fattet paa at troe ham, og det er efter min Mening den eneste gode Grund, der kunde bevæge os, som paastaae, at Tienden er Skat, til at opgive denne Paastand i dette Øjeblik, ikke som om vi derved vilde sige, at vi troe, at Tienden ikke er Skat, men fordi vi ikke ville have fristet den hoitærede Minister til at gaae ind paa Andet, end hvad han troer at kunne holde. Vi ville i saa Fald blive paa Tro og Love med ham, idet vi erklære, at vi have underordnet os, skjøndt vi troe at have lidt en Uret. Om jeg vil komme til dette Resultat, vil jeg ikke sige her, men jeg nævner det kun som et Resultat, hvortil jeg kan komme. Den Maade, hvorpaa Gagen er bleven behandlet imod os, er iøvrigt af en saadan Beskaffenhed, at jeg anseer det for min Pligt at gjøre mig al den Flid, jeg kan, for at oplyse om, at Tienden ikke kan retligviis betragtes som Andet end netop som en directe Skat. Det er blevet sagt her af et æret Medlem, at ingen Forfattere her i Landet eller nogen bekjendt fremmed Forfatter har nogenfinde opstillet Tienden som Skat. Jdet jeg omtaler Ordet Skat, bliver det nødvendigt atter at komme tilbage til at undersøge, hvad man vil regne for Skat og Afgift; mig forekommer det, som enhver ofsentlig Afgift i Grunden er en Skat, og at Tingen er den, at Yderne betale en Afgift, og Staten fordrer Skat; det er Staten, som faaer en Skat, og det er Yderen, som giver en Afgift. Men for at komme tilbage til den Erklæring, som det ærede Medlem har givet, der forresten ikke gav os de Oplysninger om denne Sag, som han vvistnok havde været istand til fremfor nogen Anden, maa jeg gjøre opmærksom paa, at jeg allerede forrige Gang nævnede en Mand, som maa ansees at have Kundskab om disse Ting, der havde sat